श्रीविट्ठलेश्वरप्रभुचरणप्रकटित

।। सेवाश्लोकाः ।।

।। श्रीकृष्णाय नमः ।।
।। श्रीमदाचार्यचरणकमलेभ्यो नमः ।।

श्रीविट्ठलेश्वरप्रभुचरणप्रकटित
।। सेवाश्लोकाः ।।

नमामि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।।
लक्ष्मीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम्[१] ।।१।।

प्रातरुत्थाय सविधानं स्नात्वा श्रीमदाचार्यान् स्मृत्वा भगवन्मन्दिरं प्रार्थयित्वा नमस्कृत्य मार्जनादिकं कुर्यात्.
भगवद्धाम! भगवन्! नमस्तेऽलंकरोमि तत् ।।
अंगीकुरु हरेरर्थे क्षान्त्वा पादोपमर्दनम्/(पादोपस्पर्शनम्)[२] ।।२।।
मार्जनात् कृष्णगेहस्य मनोविक्षेपकं रजः ।।
नाशम् एति तदर्थं च मार्जयामि तथास्तु मे ।।३।।
आत्मनो ज्ञानरूपस्य दुरितस्य क्षयाय हि ।।
करोमि सेकोपलेपौ त्वद्गृहे गोकुलेश्वर! ।।४।।

ततः सिंहासनास्तरणं कुर्यात्.
सिंहासनं मत्हृत्पद्मरूपं[३] सज्जीकरोम्यहम् ।
श्रीगोपीशोपवेशार्थं तथा तद्योग्यतां भज ।।५।।

ततः पात्राणि सज्जीकुर्यात्.
इदं पानीयपात्रं हि व्रजनाथाय[४] कल्पितम् ।
राधाधरात्मकत्वेन भूयात् तद्रूपमेव तत् ।।६।।।
स्वामिनीकररूपाणि भावस्वर्णमयानि वै ।।
श्रीकृष्णभोज्यपात्राणि सन्तु ते मत्कृतानि हि ।।७।।

ततः शय्यातो विज्ञाप्य उत्थापयेत्.

उदेति सविता नाथ! प्रियया सह जागृहि ।।
अंगीकुरुष्व मत्सेवां स्वकीयत्वेन मां वृणु ।।८।।

ततः सिंहासने उपवेशयेत्.
भावात्मकतया क्लृप्ते स्वोत्तरीयात्मकासने ।।
सिंहासने गोकुलेश! कृपयोपविश प्रभो! ।।९।।

ततो नमस्कुर्यात्.
यादृशोऽसि हरे! कृष्ण! तादृशाय नमोनमः ।।
यादृशोऽस्मि हरे! कृष्ण! तादृशं मां हि पालय ।।१०।।
नमो नमोस्तु ते[१] राधे श्रीकृष्णरमणप्रिये ।।
स्वपादपद्मरजसा सनाथं कुरु मच्छिरः ।।११।।

ततः श्रीमदाचार्यान् नमस्कुर्यात्.
चिन्तासन्तानहन्तारो यत्पादाम्बुजरेणवः ।
स्वीयानां तान् निजाचार्यान् प्रणमामि मुहुर् मुहुः ।।१२।।

ततः पात्रेषु सामग्रीः संस्थाप्य विज्ञाप्य समर्पयेत्.
व्रजस्त्रीकरयुग्मात्मयन्त्रे[२] पात्रे च तन्मयम् ।।
स्थापितं ते भोजनार्थं (योग्य)/भोग्यभोज्यान्नसम्भृतम् ।।१३।।
भुंक्ष्व भावैकसंशुद्धदधिदुग्धादिमोदकान् ।।
प्रियं ते नवनीतं च राधया सहितो हरे! ।।१४।।
भाषणं मा त्यज प्राणप्रिये! गोपवधूपतेः ।।
त्वन्मुखामोदसुरभिभोज्यं भुंक्तेऽधिकं प्रियः ।।१५।।
राधाधरसुधापातुः किमन्यन्मधुरायतिम् ।।
यन्निवेद्यं तदप्येतन्नामसम्बन्धतो भवेत् ।।१६।।
प्रियामुखाम्बुजामोद-सुरभ्यन्नम् अतिप्रियम् ।।
अंगीकुरुष्व गोपीश! तदीयत्वान्निवेदितम् ।।१७।।

निजास्ये नवलास्येऽस्मिन् चारुभोज्यं[3] मदर्पितम्।।
भुंक्ष्व श्रीगोकुलाधीश! स्वाधिव्याधीन् निवारय।।१८।।
यशोदारोहिणीभावाद् बलेन सह बालकैः।।
भुक्तं यथा बाल्यभावप्राकट्यात् भुंक्ष्व मे तथा।।१९।।
श्रीराधे! करुणासिन्धो! श्रीकृष्णरसवारिधे!।।
भोजनं कुरु भगवति भुज्यतां प्रीतिपूर्वकम्[1]।।२०।।
त्वदीयमेव गोविन्द! तुभ्यमेव समर्पितम्।।
गृहाण राधिकायुक्तो मयि नाथ! कृपां कुरु।।२१।।

ततो जलम् समर्पयेत्.

प्रियारतिश्रमपरिमिलितं वारि यामुनम्।
समर्पयामि तत्पानं कुरु श्रीकृष्ण! तापहृत्।।२२।।

ततः आचमनं कारयेत्.

कुरुष्वाचमनं कृष्ण! प्रिययामुनवारिणा।।
स्नेहात्मदन्तसक्तान्यभावापाकरणात्मकम्[2]।।२३।।
स्नेहाद् रतिश्रमजलप्रोञ्छद् राधाकराञ्चलम्।।
स्मृत्वानन्दभरान् नाथ! कुरु श्रीमुखमार्जनम्।।२४।।

ततः ताम्बूलम् समर्पयेत्.

ताम्बूलं स्वप्रियावक्त्रसौरभ्यरससंयुतम्।।
गृहाण गोकुलाधीश! तत्कपोलाभपाण्डुरम्।।२५।।

ततः आरार्तिकं कृत्वा शृंगारार्थं विज्ञाप्य स्नानादिकं कारयेत्.

प्रियांगसंगसम्बन्धिगन्धसम्बन्धतो भवेत्।।
कदाचित् कस्यचिद् भासो ह्यतः स्नानं समाचर।।२६।।
स्नेहात्मगन्धतैलेन प्रियागन्धातिचारुणा।।
अभ्यक्तो मंगलास्नानं कुरु गोकुलनायक!।।२७।।

स्नेहात्मगन्धतैलस्य लेपनाद् गोकुलाधिप!।।
वितरात्यन्तिकीं भक्तिं मयि स्नेहात्मिकां विभो।।२८।।
श्रीसुगन्धोद्वर्तनेन निशाश्रमनिवारिणा।।
उद्वर्तितः कृष्ण! भक्तिदानेन कुरु मे कृपाम्।।२९।।
दिवा त्वद्वनगमनस्मरणात् तापभावनात्/(तापभावतः) ।।
गोपिकास्पर्शनोष्णेन वारिणा स्नापयाम्यहम्।।३०।।
स्नानार्द्रतानिवृत्त्यर्थं प्रोञ्छितांग विभो! मम।।
दूरीकुरुष्व गोपीश! कृपया लौकिकार्द्रताम्।।३१।।
गोपिकावद्विप्रयोगे कालक्षेपाय सर्वथा।।
कृष्णमूर्तिं प्रियां कृत्वा भजेत् तत्तत्स्वभावतः।।३२।।
भावोत्थविप्रयोगेऽपि न स्थातुं शक्यते यतः।।
अतः स्वहृद्गतैर् भावैः भूषयेत् तं मनोमयम्।।३३।।
व्रजेश! रसरूपात्मन् शृंगारं रचयाम्यहम्।।
स्वीकुरुष्व त्वदीयत्वात् स्वप्रियावत् कृतं निशि।।३४।।
कुचकुंकुमगन्धाढ्यम् अंगरागम् अतिप्रियम्।।
श्रीकृष्ण! तापशान्त्यर्थम् अंगीकुरु मदर्पितम्।।३५।।
प्रियांगतुल्यवर्णानि वस्त्राणि व्रजनायक!।।
समर्पयामि कृपया परिधेहि दयानिधे!।।३६।।
भूषणान्यवतारात्मकान्येतान्यर्पयामि ते।।
प्रियांगतुल्यकान्तीनि प्रसीद व्रजसुन्दर!।।३७।।
प्रियानासाभूषणस्थबृहन्मुक्ताफलाकृतिम् ।।
समर्पयामि राधेश! गुञ्जाहारम् अतिप्रियम्।।३८।।
मिलितान्योन्यांगकान्तिचाकचक्यसमं विभो!।।
अंगीकुरुस्वोत्तमांगे मुकुटं केकिपिच्छजम्।।३९।।
गोपस्त्रीदृक्स्थितं श्रीमच्छृंगारात्मकम्[1] अञ्जनम्।।
शोभार्थं मातृवद्दत्तम् अंगीकुरु कृपानिधे[2]!।।४०।।
मुखाब्जमकरन्दाप्तिलोभेन रसभावतः।।
मधुपायितचित्तानि व्रजरत्नानि तानि ते।।४१।।

कुसुमान्यर्पितानीश प्रसीद मयि सन्ततम्॥
कृपासंहृष्टदृग्वृष्ट्या तदंगीकृतिशोभितः॥४२॥
प्रियाकारणदौत्यैकभावेनातिप्रियं सदा॥
वेणुं धृत्वाधरे कृष्ण! पूरय स्वामृतस्वनैः॥४३॥
प्रियानखात्मकादर्शे विलोक्य वदनाम्बुजम्॥
व्रजाधीश! प्रमुदितः कृपया मां विलोकय॥४४॥

एवं शृंगारं कृत्वा सिंहासने उपवेश्य सामग्रीम् अग्रे स्थाप्य ''व्रजस्त्रीकर...''इत्यादिसार्धपद्येन ''भाषणम्''इत्यादिपद्यद्वयेन च विज्ञाप्य

(व्रजस्त्रीकरयुग्मात्मयन्त्रे पात्रे च तन्मयम्।
स्थापितं ते भोजनार्थं भोग्यभोज्यान्नसम्भृतम्॥
भुंक्ष्व भावैकसंशुद्धदधिदुग्धादिमोदकान्।
प्रियं ते नवनीतं च राधया सहितो हरे!॥
भाषणं मा त्यज प्राणप्रिये गोपवधूपतेः।
त्वन्मुखामोदसुरभिभोज्यं भुंक्तेऽधिकं प्रियः॥
राधाधरसुधापातुः किम् अन्यन्मधुरायतिम्।
यन्निवेद्यं तदप्येतत् नामसम्बन्धतो भवेत्॥)

अनेन पद्येन समर्पयेत्.

गोपिकाभावतः स्नेहाद् भुक्तं तासां गृहे यथा॥
मदर्पितं तथा भुंक्ष्व कृपया गोपिकापते!॥४५॥
स्वर्णपात्रे पयःफेनपानव्याजेन सर्वतः॥
अभ्यस्यति प्राणनाथः प्रियाप्रत्यंगचुम्बनम्॥४६॥
गोपार्पितपयःफेनपानं यद्भावतः कृतम्॥
मदर्पितपयःफेनपानं तद्भावतः कुरु॥४७॥

ततः पुनः आचमनादिकं कारयित्वा पायसादिकम् अर्पयेत्.

व्रजस्त्रीकृतशृंगारानन्तरं तद्गृहे यथा।
अभोजि पायसं ताभिः सह भुंक्ष्व तथैव मे॥४८॥

ततः पुनः आचमनादिकं पूर्ववत्.

अमंगलनिवृत्त्यर्थं मंगलावाप्तये तथा॥
कृतम् आरार्तिकं तेन प्रसीद पुरुषोत्तम![१] ॥४९॥

ततो अग्रे क्षणं क्रीडार्थम् अक्षादीन् क्रीडोपस्करान् निवेदयेत्.

क्रीडारूपात्मकैरक्षैः क्रीडार्थं स्थापितैः प्रभो!॥
क्रीडां कुरु महाराज! गोपिकाभिश्च राधया॥५०॥

ततो राजभोगं समर्पयेत्.

श्रीमद्राधांगसौगन्ध्यागरुधूपार्पणाद् विभो!॥
भावात्मकृतसामग्री[१] - भोगेच्छां प्रकटीकुरु॥५१॥
दीपः समर्पितो भोग्यरूपान्नार्थप्रदीपने[२]॥
तद्दीपनेन चोद्दीप्तभावो भोजनम् आचर॥५२॥
व्रजस्त्रीकरयुग्मात्मयन्त्रे[३] पात्रं च तन्मयम्॥
स्थापितं ते भोजनार्थं भोग्य[४]भोज्यान्नसम्भृतम्॥५३॥
स्वर्णपात्रेषु दुग्धादि दध्याद्यं राजतेषु च॥
मृत्पात्रेषु रसालाद्यं भोज्यं सद्रोचकादिकम्॥५४॥
राजते नवनीतं च पात्रे हैमे सिता तथा॥
यथायोग्येषु पात्रेषु पायसं व्यञ्जनादिकम्॥५५॥
सूपोदनं पोलिकादि तथान्नं च चतुर्विधम्॥
भुंक्ष्व भावैकसंशुद्धं राधया सहितो हरे!॥५६॥
कम्बुनामातिप्रियश्रीशंखान्तर्गतवारिणा॥
दृष्ट्यादिदोषाभावाय सामग्री प्रोक्षिता विभो!॥५७॥
प्रक्षिप्ता तुलसी तेऽति प्रियगन्धा तथैव च॥
कुरुष्व तेनातितुष्टो भोजनं व्रजनायक॥५८॥

‘‘भाषणं मा त्यज’’इत्यादिपद्यचतुष्टयेन समर्पयेत्.

(भाषणं मा त्यज प्राणप्रिये गोपवधूपते:।
त्वन्मुखामोदसुरभिभोज्यं भुंक्तेऽधिकं प्रिय:।।१।।
राधाधरसुधापातु: किमन्यन्मधुरायतिम्।।
यन्निवेद्यं तदप्येतन्नामसम्बन्धतो भवेत्।।२।।
प्रियामुखाम्बुजामोद-सुरभ्यन्नम् अतिप्रियम्।।
अंगीकुरुष्व गोपीश! तदीयत्वाद् निवेदितम्।।३।।
निजास्ये नवलास्येऽस्मिन् चारुभोज्यं मदर्पितम्।।
भुंक्ष्व श्रीगोकुलाधीश! स्वाधिव्याधीन् निवारय।।४।।)

तत: श्रीमदाचार्येषु समर्पयेत्.

स्वार्थप्रकटसेवाख्यमार्गे श्रीवल्लभप्रभो!।।
निवेदितस्य मे भोज्यं[५] स्वास्ये कुरु हुताशन!।।५९।।

ततो यथावद् आचमनादिकं कारयित्वा ताम्बूलम् अर्पयेत्. ततो भोजनपात्रस्थलमार्जनं कुर्यात्.

गोकुलेश तवोच्छिष्टलेपात् त्वत्पात्रमार्जनात्।।
त्वत्सेवान्तरधर्मेषु रतिर् भवतु निश्चला।।६०।।

तत: चरणयो: तुलसीं समर्पयेत्.

प्रियांगगन्धसुरभिं[१] तुलसीं चरणप्रियाम्[२]।।
समर्पयामि मे देहि हरे! देहम् अलौकिकम्।।६१।।
प्रसीद पूजितो भक्त्या तुलस्या प्रियगन्धया।।
निष्किञ्चनाधीश! नान्यत् कर्तुं शक्नोमि सर्वथा।।६२।।

तत: पादपीठिकादिकम् अर्पयेत्.

हृत्पंकजात्मकं स्वर्णपादपीठं समर्पितम्।
पादौ धृत्वा गोकुलेश! हृत्तापं समपाकुरु।।६३।।।
भक्तार्थाविर्भूतरूपकृष्ण! ते चरणाब्जयो:।।

सर्वाशुभविनाशार्थं न्यस्त: पुष्पाञ्जलि: शुभ:।।६४।।

‘‘अमंगलनिवृत्त्यर्थम्’’इत्यनेन आरार्तिकं कारयेत्.

अमंगलनिवृत्त्यर्थं मंगलावाप्तये तथा।।
कृतम् आरार्तिकं तेन प्रसीद पुरुषोत्तम!।।६५।।

ततो विज्ञप्ति:.

प्रीतो देहि स्वदास्यं मे पुरुषार्थात्मकं स्वत:।।
त्वद्दास्यसिद्धौ दासानां न किञ्चिद् अवशिष्यते।।६६।।
एतावदेव विज्ञाप्यं सर्वदा[३] सर्वदैव मे।।
त्वम् ईश्वरोसि गीतं ते क्षुद्रोहं न विदामि हि।।६७।।
परमकारुणिको न भवत्पर: परमशोच्यतमो नहि मत्पर:।।
इति विचिन्त्य सदा मयि किंकरे यदुचितं व्रजनाथ! तथा चर[४]।।६८।।
कियान् पूर्वं जीवस् तदुचितकृतिश्चापि कियती।।
भवान् यत्सापेक्षो निजचरणदास्ये बत भवेत्।।६९।।
अत: स्वात्मानं स्वं निरुपममहत्त्वं व्रजपते!।।
समीक्ष्यास्मन्नेत्रे शिशिरय निजास्याम्बुजरसै:।।७०।।
स्वदोषान् जानामि स्वकृतिविहितै: साधनशतैर्।।
अभेद्यान् त्यक्तुं चापटुतरमना यद्यपि विभो!।।७१।।
तथापि श्रीगोपीजनपदपरागाञ्चितशिर।।
त्वदीयोऽस्मीति श्रीव्रजनृप! न शोचामि मुदित:।।७२।।
प्रियासंकेतकुञ्जीयवृक्षमूलेषु पल्लवै:।।
कृतेषु भावतल्पेषु क्रीड़न् गोचारणं कुरु।।७३।।
सेवितोऽत्र हरे! रन्तुं गृहे मद्हृदयात्मके।।
निमीलयामि दृग्द्वारं विलसैकान्तसद्मनि।।७४।।

ततो वस्त्रप्रक्षालनादिकं कुर्यात्.

वस्त्रप्रक्षालनाद् दुष्टसंसर्गजमनोमलम्।।

महत्सेवाबाधरूपं मम श्रीकृष्ण! नाशय।।७५।।

ततः चतुर्थप्रहरे प्रसुप्तं प्रबोध्य फलादिकम् अर्पयेत्.

यथा गोवर्धने भुक्तं फलमूलादिकं हरे!।।
रामेण सखिभिः सार्धं पुलिन्दीभिः समर्पितम्।।७६।।
तथा फलादिकं सर्वं भुंक्ष्व भावार्पितं मया।।
पुलिन्दीवद् भावदानात् सार्थकं जन्म मे कुरु।।७७।।

ततो व्रजे आगच्छन्तं विज्ञापयेत्.

बलभद्रादयो गोपा गावश्चाग्रे च पृष्ठतः।।
गोपिकावेष्टितो मध्ये रणद्वेणुर् व्रजागमात्।।७८।।
दिवा विरहजं तापं व्रजस्थानां यथा हृतम्।।
तथा मल्लोचने नाथ! शिशिरीकुरु सन्ततम्।।७९।।

ततो यत्किञ्चिन् मोदकादिकम्[१] अर्पयेत्.

श्रीमन्नन्दयशोदादिप्रेम्णा भुक्तं व्रजे यथा।
भोजनं कुरु गोपीश! तथा प्रेम्णार्पितं[२] हरे!।।८०।।

तत आरार्तिकं कृत्वा शृंगारोत्तारणार्थं विज्ञाप्य उत्तार्य पयःफेनं पयो वा समर्पयेत्.

राधिकाश्लेषान्तरायभूषणोत्तारणात्[१] प्रभो!।।
निशि तत्कृतशृंगारांगीकारार्थं प्रसीद मे।।८१।।
व्रजे स्वानन्दतो दोहं बलेन सह गोपकैः।।
कृत्वा पीतं पयःफेनं तथा [२] पिब व्रजाधिपः!।।८२।।

ततो दीपं निवेद्य निशि दुग्धान्नादि समर्प्य शयनार्थं विज्ञाप्य शयनं कारयेत्.

वासरीयवियोगार्तराधिकास्यावलोकने [३]।।

दीपार्पणाद् गोपिकेश! प्रसीद करुणानिधे!।।८३।।
दुग्धान्नादि यथा भुक्तं रोहिण्युपहृतं निशि।।
व्रजनायक! भोक्तव्यं तथैव हि मदर्पितम्।।८४।।

ततः समये आचमन-ताम्बूलादिकं विधाय आरार्त्तिकं कृत्वा शयनार्थं विज्ञाप्य शयनं कारयेत्.

भावात्मकास्मद्हृदयपर्यंके शेषरूपके।।
रमस्व राधया कृष्ण! शयने रसभावतः।।८५।।
अयि व्रजसखि व्रज व्रजवधूकदम्बाम्बिका-
समर्हणफलीभवच्चरणपंकजस्यान्तिकम्।।
नितम्बमिलदम्बरक्वणितहेमदामांगना-
वृतस्य नलिनावलीप्रतिभटप्रभस्य द्रुतम्।।८६।।
निर्भरं क्रीडतोरालि कुञ्जे विगतवाससोः।।
अन्योन्यप्रभयैवासीद् अन्योन्यस्योचितांशुकम्।।८७।।
रतिश्रमशयानयोर् अलसलोचनाम्भोजयोः।।
कलं किमपि कूजतोरभिमुखं मिथः सस्मितम्।।८८।।
रतांगभरितांकयोर् मिलितजानुसंवाहने।।
पदाम्बुजतलानि मद्हृदि लुठन्तु राधेशयोः।।८९।।
केलिश्रान्तशयानश्रीराधाश्रीशपदसरोजानि।।
कृपया कृतानि मदुरसि कदा नु संलालयिष्येऽहम्।।९०।।
प्रातः कुञ्जगृहाद् बहिर् यदि समागत्य स्थिता त्वं भवस्य-।।
म्भोजाक्षि ददासि चर्वितम् इदं चाकार्य हस्ते ननु [१]।।९१।।
ताम्बूलस्य यदा पुनस्तदिह सच्छिद्रस्य मुक्त्यापि च।।
कार्यं किं सततं प्रसीदसि यदि त्वं स्वामिनीत्थं यदा [२]।।९२।।

श्रीवल्लभाचार्यमते फलं तत्प्राकट्यम् अत्राव्यभिचारिहेतुः।।
प्रेमैव तस्मिन्नवधोक्तभक्तिस् तत्रोपयोगोऽखिलसाधानानाम्।।९३।।
ततो यदिन्दीवरसुन्दराक्षीवृतस्य वृन्दावननन्दितांघ्रेः।।

सर्वात्मभावेन सदास्यलास्यम् अस्यानिशं सा तु फलानुभूतिः ॥९४॥
श्रीमदाचार्यपादाब्जं भवेद् येषां हृदि स्थिरम् ॥
सदा श्रीराधिकाकान्तस् तत्र तिष्ठति सुस्थिरः ॥९५॥
अतः पितृपदाम्भोजभजनं सर्वथा मतम् ॥
उत्तमानाम् इतो नान्या कृतिः[३] काचन विद्यते ॥९६॥

इति श्रीप्रभुचरणविरचिताः सेवाश्लोकाः
समाप्ताः

॥ पाठभेदः ॥

(पृ.१)

१. क ख ब मु.गोप. व.पु.प्र. पाठेषु नोपलभ्यते. २. मु गो पाठः. ३. तु हृत्पद्मरूपम् इति क ब पाठे, सुहृत्पद्मरूपम् इति ख पाठः. गृहीत पाठः मु गो पाठानुरोधेन. ४. पानीयपात्रमिदं क पाठे, पानीयपात्रं ही ख पाठे, पानीयपात्रमिदं हि ब पाठे, पानीयपात्रं हि तथा इति मु गो पाठयोः.

(पृ.२)

१. नमो नमोस्तु ते इति मु.गो, नमस्तेस्तु नमो इति व.पु.प्र, नमो नमस्तेस्तु इति क ब पाठयोः. २. पत्रे इति ब पाठः. ३.नव हास्येऽस्मिन् स्वास्ये ब पाठः.

(पृ.३)

१. इयं कारिका क ब मु.गो पाठेषु नास्ति. २. स्नेहात्मभावसिक्तान्यभाव क ख ब पाठेषु.

(पृ.४)

१.श्रीमत्स्वरूपात्मकम् इति क ब पाठे. २. व्रजाधिप इति क ख ब मु.गो व.पु.प्र. पाठे.

(पृ.५)

१. ख मु.गो पाठएव.

(पृ.६)

१. सामग्र्यां इति क ख ब पाठे. २. भोगरूपार्थात्मप्रदीपने इति क ब पाठः. ३. यत्रे इति ब पाठः. ४. योग्यभोज्यान्न इति क ख ब पाठः. ५. भोग्यं इति क, शेषेषु भोज्यं भोगं पाठोऽपि सम्भाव्यते (सम्पा.).

(पृ.७)

१. प्रियांगगन्धसुरभि इति क आदि सर्वेषु. अन्यत्र क्वचित् संगसुरभि इत्यपि. २. श्रीपत्प्रियां इति क ब पाठयोः, हरिपत्प्रियां इति ख पाठे, ते पदप्रियाम् इति गोपे. ३. सर्वथा इति क ख गोपे. पाठेषु. ४. तद् आचर इति ख ब पाठयोः.

(पृ.८)

१. मोदकादीनि इति ब पाठः. मोदकानि इति क पाठः. मोदकादि इति गोपे.पाठः. २. प्रायः सर्वेषु प्रेमार्पितं क्वचिद् प्रेम्णार्पितं इत्यपि.

(पृ.९)

१. राधाश्लेषान्तराभूतभूषणोत्तारण इति ब पाठः. २. तथात्रापि व्रजाधिप इति ब पाठः. तथा पिब व्रजाधिप इति सर्वेषु अन्येषु. ३. राधिकायाः विलोकने इति क ब पाठः.

(पृ.१०)

१. हस्तेन तु इति गोपे. पाठः. २.तदा मु.गोपे पाठे यदा इति ख. ३. गति इति ब पाठः.